

هفته نامه فرهنگی، سیاسی
اجتماعی، اقتصادی، دانشجویی

عهد
۱۷۹

بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز
سال چهاردهم | ۲۸ دی ماه ۱۴۰۳

راه جاودان مقاومت

مقاومت زنده است و باید زنده بماند
و باید روز به روز قوی تر بشود و ما از هر نقطه ای
که در مقابل حرکت خباثت آلود رژیم صهیونیستی
ایستادگی و مقاومت کنند، حمایت میکنیم.

رهبرانقلاب اسلامی | ۱۴۰۳/۱۰/۱۹

KHAMENEI.IR

در شیراز وقتی خبر بمباران بیمارستان غزه منتشر شد، مردم تا خود صبح در خیابان‌ها بودند، یا زمانی که شهادت سید حسن نصرالله را شنیدند واقعا خبر سختی بود و مردم همه شکه شده بودند.

صحنه ای آشنا که قبلا هم چنین شب‌های سخت دیگری گذرانده بودند آمدنشان به خیابان‌ها بی‌قراری هایشان و این تظاهرات‌ها که با همه تظاهرات‌های دیگر متفاوت بود، یا همین الان که با تمام توان پای کمک به لبنان آمده اند هرچه دارند آورده اند که کمک کنند که حرف ولی روی زمین نماند..

این حماسه‌ها این شور و احساسات شما امروز، با همه ی احساسات انقلابی متفاوت است. در چشم‌ها که نگاه می‌کنی می‌بینی انتظار به پایان رسیده است جان‌ها به لب رسیده صبرها تمام شده و مردم آماده تر شده اند

کسی خدمت امام صادق(ع) آمد و گفت: فرزندش را گم کرده است. بار اول و دوم که آمد ناله می‌زد. امام صادق او را تسلی دادند و به صبر دعوت کردند و امیدوارش کردند. بار سوم که آمد گفت که دیگر صبرم تمام شده است. امام صادق(ع) فرمودند فرزندت امروز پیدا می‌شود. او که از نزد امام بیرون رفت فرزند خود را پیدا کرد. اطرافیان امام صادق(ع) گفتند: شما از علم غیب استفاده کردید و گفتید امروز فرزندت پیدا می‌شود؟ حضرت فرمودند: نه، وقتی که صبر و تحمل به پایان برسد، فرج حاصل می‌شود. ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۵۰

یا صاحب الزمان! این مردم خسته شده اند دیگر نمی‌توانند کودکان غزه را بیش از این با این وضعیت ببینند نمی‌توانند هرروز کودکان قطعه‌قطعه شده را ببینند و تحمل کنند سخت است دیدنشان در این وضعیت، سخت است دیدن صحنه‌هایی که دارد اتفاق می‌افتد کودکان گرسنه بیمار ترسیده از جنگ، یا مادران هرروز نگران که آیا کودکش حالا که نه از خانه و پناهگاه بلکه از چادر رفته بیرون برای بازی، آیا دوباره تا شب برمی‌گردد که او را در آغوش بگیرد یا مادرانی که هرروز باید نگران بچه‌های شیرخواره و کوچک شان باشند که مبادا یک ثانیه ی دیگر بتوانند او را هم در آغوش بگیرند یا نه، دیدن این صحنه‌ها برای ما سخت است. دیگر هیچ‌یک از ما مسلمانان که نه دیگر هیچ انسان با شرفی در جهان نمی‌تواند تحمل کند همه جانشان به لب رسیده. آقا جان این بی‌صبری ما را از ما بپذیر. همین مقدار ما را لایق دیدار خودت قرار بده! مقدمات فرج تو با قدرت مسلمانان باید فراهم بشود.

یابن الحسن، بازوی قوی جوانان حماس را ببین و بیا. دست‌های به دعا برداشته شده و خون به ناحق ریخته شده ی شهیدان را ببین و بیا. این بی‌صبری و این بی‌طاقتی ما را ببین و بیا ...

یابن الحسن بیا و مسیح بن مریم را با خود بیا؛ جهان مسیحیت و جهان اسلام را از این ظلمتی که صهیونیسم بین‌الملل بر دولت‌ها و بر جان ملت‌ها ایجاد کرده و از این سایه شوم رهایی ببخش و به نور خودت ما را نجات بده ...

از امیر کبیر تا رئیسی؛ تداوم خدمت و اصلاح در تاریخ ایران

تاریخ پر فراز و نشیب ایران، همواره شاهد ظهور شخصیت‌هایی بوده است که با اندیشه‌های والا، همت بلند و اراده‌ای راسخ، نقشی بی‌بدیل و تأثیری شگرف در سرنوشت این سرزمین ایفا کرده‌اند. در این میان، نام دو مرد بزرگ، میرزا تقی‌خان امیر کبیر و شهید آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی، به عنوان دو الگوی ماندگار از حکمرانی مصلحانه، خدمت بی‌منت و تلاش

خستگی‌ناپذیر برای اعتلای وطن، درخششی ویژه و جایگاهی رفیع دارد. رهبر معظم انقلاب، با بیانی شیوا و نگاهی ژرف به تاریخ این مرز و بوم، این تشابه و پیوستگی را چنین ترسیم فرمودند: «امیر کبیر ۳ سال بر کشور حکومت کرد و کارهای بزرگی را بنیان گذاری کرد، شهید رئیسی عزیز هم تقریباً ۳ سال ریاست کرد و کارهای خوبی انجام داد و بعضی کارها را پایه گذاری کرد که ثمره‌اش را ان‌شاءالله بعدها کشور خواهد دید.» این کلام گهربار، نه تنها بیانگر عمق خدمات و تلاش‌های این دو بزرگوار است، بلکه ما را به تأملی ژرف‌تر و دقیق‌تر در وجوه اشتراک میان اندیشه، عمل، رویکرد و دغدغه‌های آن‌ها فرا می‌خواند.

یکی از برجسته‌ترین و مهم‌ترین شباهت‌های میان امیر کبیر و شهید رئیسی، تمرکز جدی و پیگیرانه بر اصلاحات بنیادین اقتصادی و مالی بود. امیر کبیر در دورانی که اقتصاد کشور دچار نابسامانی‌های فراوان، کسری بودجه شدید و مشکلات عدیده بود، با اقداماتی شجاعانه، مدبرانه و قاطعانه همچون اصلاح نظام مالیاتی، تعدیل بودجه، و ایجاد حساب واحد خزانه، تلاش کرد تا

پایه‌های اقتصادی کشور را استحکام بخشید و از فروپاشی آن جلوگیری کند. او با مبارزه بی‌امان با فساد و رانت، سعی در برقراری عدالت اقتصادی و توزیع عادلانه‌تر ثروت داشت. شهید رئیسی نیز در شرایطی مشابه، با میراثی از مشکلات اقتصادی انباشته، تورم فزاینده، کسری بودجه سنگین و تحریم‌های ظالمانه، سکان دولت را بر عهده گرفت. حذف ارز ترجیحی (دلار ۴۲۰۰ تومانی)، اصلاح ساختارهای مالیاتی، عادلانه‌سازی یارانه‌ها، آزادسازی دارایی‌های دولت

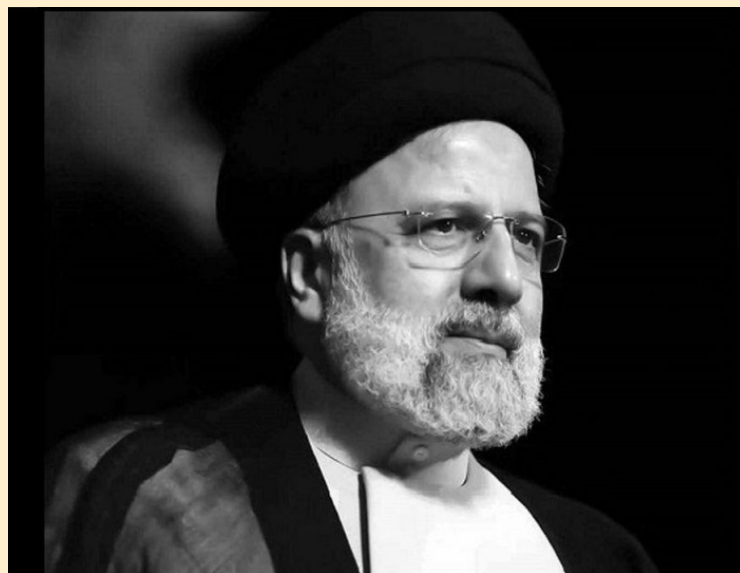

به بخش خصوصی و تلاش برای کاهش تورم، از جمله اقدامات مهم و اساسی دولت سیزدهم در راستای اصلاح ساختار اقتصادی کشور، بهبود وضعیت معیشت مردم و کاهش وابستگی به نفت بود. هر دو شخصیت، با درک صحیح و عمیق از اهمیت اقتصاد در اقتدار ملی، تمام توان، ظرفیت و تلاش خود را برای بهبود وضعیت معیشت مردم، رونق اقتصادی کشور و ایجاد ثبات اقتصادی به کار گرفتند.

نگاه توسعه‌محور و رویکردی

جامع به پیشرفت کشور، وجه اشتراک دیگری میان امیرکبیر و شهید رئیسی به شمار می‌رود. امیرکبیر با احداث دارالفنون، به توسعه‌ی آموزش و تربیت نیروی انسانی متخصص، که سنگ بنای توسعه هر کشوری است، همت گماشت و با احیای قنوات و توسعه کشاورزی، گامی مهم و اساسی در جهت خودکفایی و رونق اقتصادی و بهبود وضعیت کشاورزان برداشت. شهید رئیسی نیز با تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام، افتتاح پروژه‌های زیربنایی مانند سدها، نیروگاه‌ها، راه‌آهن‌ها و آب‌شیرین‌کن‌ها، و توجه ویژه و خاص به توسعه‌ی مناطق محروم و کمتر توسعه‌یافته، نشان داد که توسعه‌ی متوازن، همه‌جانبه و پایدار و آبادانی کشور، از دغدغه‌های اصلی، اولویت‌های مهم و اهداف بلند او بوده است. سفرهای استانی متعدد و پرشمار شهید رئیسی، که با هدف بررسی مستقیم و میدانی مشکلات مردم و پیگیری جدی و مستمر اجرای پروژه‌ها انجام می‌شد، نمادی بارز و آشکار از این رویکرد توسعه‌محور، مردم‌محور و عدالت‌محور بود.

امیرکبیر، با قاطعیت و صلابت در برابر فساد و رانت ایستاد و با عزل مدیران ناکارآمد، متخلف و فاسد، تلاش کرد تا نظام اداری کشور را پاکسازی کند و از هدر رفت منابع جلوگیری نماید. شهید رئیسی نیز با پیگیری جدی و قاطعانه پرونده‌های فساد اقتصادی، از جمله پرونده چای دیش، نشان داد که در مبارزه با فساد، عزمی راسخ، اراده‌ای جدی و رویکردی عملی دارد. هر دو شخصیت،

معتقد بودند که فساد، مانعی جدی و بزرگ در مسیر پیشرفت، توسعه و تعالی کشور است و باید با آن به شدت، قاطعیت و بدون هیچگونه اغمازی برخورد شود.

امیرکبیر، با وجود جایگاه بالای خود، همواره با مردم در ارتباط بود و به مشکلات، مسائل و دغدغه‌های آن‌ها رسیدگی می‌کرد. شهید رئیسی نیز با سفرهای استانی و حضور بی‌واسطه و صمیمانه در میان مردم، نشان داد که «مردمی بودن» نه یک شعار، بلکه یک باور قلبی، اعتقادی راسخ و رویکردی عملی برای اوست. این ارتباط مستقیم، مستمر و بی‌تکلف با مردم، به آن‌ها کمک می‌کرد تا از نزدیک با مشکلات، نیازها و

دغدغه‌های جامعه آشنا شوند و تصمیمات خود را بر اساس واقعیت‌های موجود اتخاذ کنند. امیرکبیر در عرصه سیاست خارجی، با حفظ استقلال، عزت و منافع ملی کشور و اتخاذ مواضع عزتمندانه، تلاش کرد تا از نفوذ بیگانگان و دخالت آن‌ها در امور داخلی کشور جلوگیری کند. شهید رئیسی نیز با توسعه‌ی روابط با کشورهای همسایه، منطقه و عضویت مؤثر و فعال در سازمان‌های بین‌المللی مانند شانگهای و بریکس، و همچنین با اتخاذ مواضع قاطع، صریح و شفاف در برابر زیاده‌خواهی‌های غرب و دفاع از حقوق ملت ایران، دیپلماسی عزتمندانه، متوازن و فعال را در پیش گرفت.

در این بررسی و مقایسه، می‌توان اذعان داشت که میرزا تقی‌خان امیرکبیر و شهید آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی، دو چهره‌ی ماندگار، تأثیرگذار و تاریخ‌ساز در تاریخ ایران، با وجود فاصله‌ی زمانی قابل توجه، در اصول حکمرانی، دغدغه‌های ملی، رویکرد خدمتگزاری و تلاش برای اعتلای وطن، اشتراکات چشمگیر، بنیادین و قابل توجهی داشتند. هر دو شخصیت، در شرایط دشوار اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، با شجاعت، تدبیر، درایت و عزمی راسخ،

به اصلاح ساختارها، مبارزه با فساد، توسعه‌ی کشور و خدمت بی‌منت و خالصانه به مردم همت گماشتند. این تشابهات، نه صرفاً در اقدامات سطحی و ظاهری، بلکه در عمق اندیشه، باورها، رویکرد و نگاه آن‌ها به مسائل ریشه داشت. تأکید بر استقلال کشور، توجه ویژه به تولید داخلی، مبارزه بی‌امان با رانت و فساد، ارتباط مستقیم،

صمیمانه و مستمر با مردم و تلاش شبانه‌روزی برای بهبود معیشت آنان، از جمله نقاط مشترک بارز، مهم و اساسی در کارنامه و عملکرد این دو بزرگوار است. با این حال، آنچه حائز اهمیت ویژه و قابل توجه است، تطبیق واقعی، دقیق و منصفانه این ویژگی‌ها با عملکرد، اقدامات و دستاوردهای افراد است. در حالی که برخی تلاش می‌کنند با بزرگنمایی اقدامات، ایجاد فضایی تبلیغاتی و استفاده از ابزارهای رسانه‌ای، چهره‌هایی را به عنوان «امیرکبیر زمان» معرفی کنند، بررسی دقیق، منصفانه، همه‌جانبه و مبتنی بر واقعیت‌ها نشان می‌دهد که شهید رئیسی، با عملکرد خالصانه، صادقانه، دلسوزانه و تمرکز واقعی، جدی و مستمر بر حل مشکلات واقعی و اساسی مردم، مصداق بارزتر، شایسته‌تر و واقعی‌تری از این الگوی حکمرانی بوده است. او نه با شعار، بلکه با عمل، تلاش بی‌وقفه، فداکاری، از خودگذشتگی و خدمت شبانه‌روزی، نشان داد که دغدغه‌ی اصلی‌اش خدمت بی‌منت به مردم، پیشرفت، توسعه و اعتلای ایران اسلامی و سربلندی این مرز و بوم است. بنابراین، می‌توان شهید رئیسی را به عنوان «امیرکبیر زمان» دانست؛ شخصیتی که با اخلاص، فداکاری، ایثار و تلاش بی‌وقفه، در راه خدمت به مردم، پیشرفت، آبادانی و اعتلای کشور گام برداشت و میراثی ماندگار، ارزشمند و گرانبها از خود به جای گذاشت.

آرزو آشتاب

کارشناسی علوم تربیتی

قیام ۱۹ دی چه بود

۱۹ دی سال ۱۳۵۶ مردم و طلاب شهر مقدس قم در اعتراض به انتشار مقاله ی توهین آمیز «ایران و استعمار سرخ و سیاه» در روزنامه اطلاعات که در بخشی از آن مطالبی علیه امام خمینی بیان شده بود، تجمع و راهپیمایی کردند. این اعتراض از ۱۸ دی آغاز و تا ۲۰ دی ادامه یافت که اوج آن در ۱۹ دی رخ داد. قیام ۱۹ دی سرآغاز سلسه حرکت‌های اعتراض‌آمیز مردم علیه نظام پادشاهی پهلوی دانسته شده که منجر به انقلاب اسلامی ایران شد.

زمینه اصلی قیام ۱۹ دی، انتشار مقاله «ایران و استعمار سرخ و سیاه» با هدف تخریب چهره امام خمینی و همچنین مرگ مشکوک سید مصطفی خمینی بود. که در این مقاله امام خمینی عامل ارتجاع (پس رفت) و مسئول خون‌های ریخته شده در واقعه پانزده خرداد شمرده شد.

حرکت‌های اعتراضی مردم از ۱۸ دی آغاز و در عصر نوزدهم دی از سوی دولت وقت به خشونت کشیده شد و طبق آمار رسمی حکومت پهلوی شش تن کشته شدند. برخی مراجع تقلید و گروه‌های ملی و مذهبی کشتار معترضان را محکوم کردند. مراسم چهارم شهدای قیام ۱۹ دی در تبریز نیز به خشونت کشیده شده و ده‌ها نفر کشته شدند. برگزاری مراسم چهارم شهدای هر کدام از وقایع، سبب کشته‌شدن شماری دیگر می‌شد و زمینه برای حوادث تازه‌ای در چهارم بعدی فراهم می‌شد.

قیام ۱۹ دی را باعث تقویت جنبه اسلامی انقلاب و مطرح‌شدن امام خمینی به‌عنوان رهبر انقلاب اسلامی در مبارزه با حکومت پهلوی دانسته‌اند. پس از این واقعه، مخالفت با نظام پهلوی از گروه‌هایی خاص به توده مردم گسترش یافت و میان عالمان شیعه ایران وحدتی نسبی برقرار شد.

ارتجاع، خطر در کمین

امروز می‌خواهیم درباره موضوعی به نام ارتجاع یا واپس‌گرایی صحبت کنیم که چی هست و چه معنی می‌دهد و به چه علت مهم است.

در معنی لغتی معنای «بازگشت» را می‌دهد و در مفهوم سیاسی به معنای مخالفت با پیشرفت و تحول در بنیادهای اجتماعی، اقتصادی، سیاسی یا روابط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی موجود می‌باشد. همچنین خواهان «خنثی شدن» این‌گونه تحولات و «بازگشت به گذشته» نیز ارتجاع نامیده می‌شود.

از مهم‌ترین آفت همه انقلاب‌ها؛ باید ارتجاع را نامید.

ارتجاع یعنی میان حرکتی که انقلاب ایجاد کرده بود و ملت داشتند در این مسیر با سرعت حرکت می‌کردند، در یک جای سست بشوند، بعد متوقف بشوند و بعد برگردند. این ارتجاع است، ارتجاع یعنی بازگشت.

چرا ارتجاع را خطر در کمین نامیده می‌شود؟

رهبری؛ من وظیفه دارم خطر را به مردم عزیزمان بگویم، ما اگر به سمت اشرافی‌گری رفتیم، این ارتجاع است.

اگر به جای توجه به طبقه‌ی ضعیف، دل سپرده‌ی طبقات مرفه و زیاده‌خواه شدیم، این ارتجاع است. اگر به جای تکیه به مردم به خارجی‌ها تکیه کردیم و امیدمان به بیگانه شد، این حرکت به سمت ارتجاع است.

بعضی خیال میکنند انقلاب فقط در سال ۵۷ بود و تمام شد، این خطاست. انقلاب در سال ۵۷ شروع شد، آغاز تغییر و آغاز حرکت اصلاحی در جامعه در سال ۵۷ اتفاق افتاد. این حرکت باید عمیق‌تر، وسیع‌تر، خردمندانه‌تر ادامه پیدا کند نه اینکه متوقف شود.

بیانات رهبری در دیدار با مردم آذربایجان شرقی

در سال ۱۳۹۶/۱۱/۲۹

ارتجاع

مهمترین آفت همه انقلاب‌ها

یکی از مهم‌ترین آفتهای همه انقلاب‌ها ارتجاع است. ارتجاع یعنی میان حرکتی که انقلاب ایجاد کرده بود و ملت داشتند در این مسیر با سرعت حرکت میکردند، در یک جا هاین سست بشوند، بعد متوقف بشوند و بعد برگردند. این ارتجاع است. ارتجاع یعنی برگشت.

عزیزها
۹۶/۱۱/۲۹

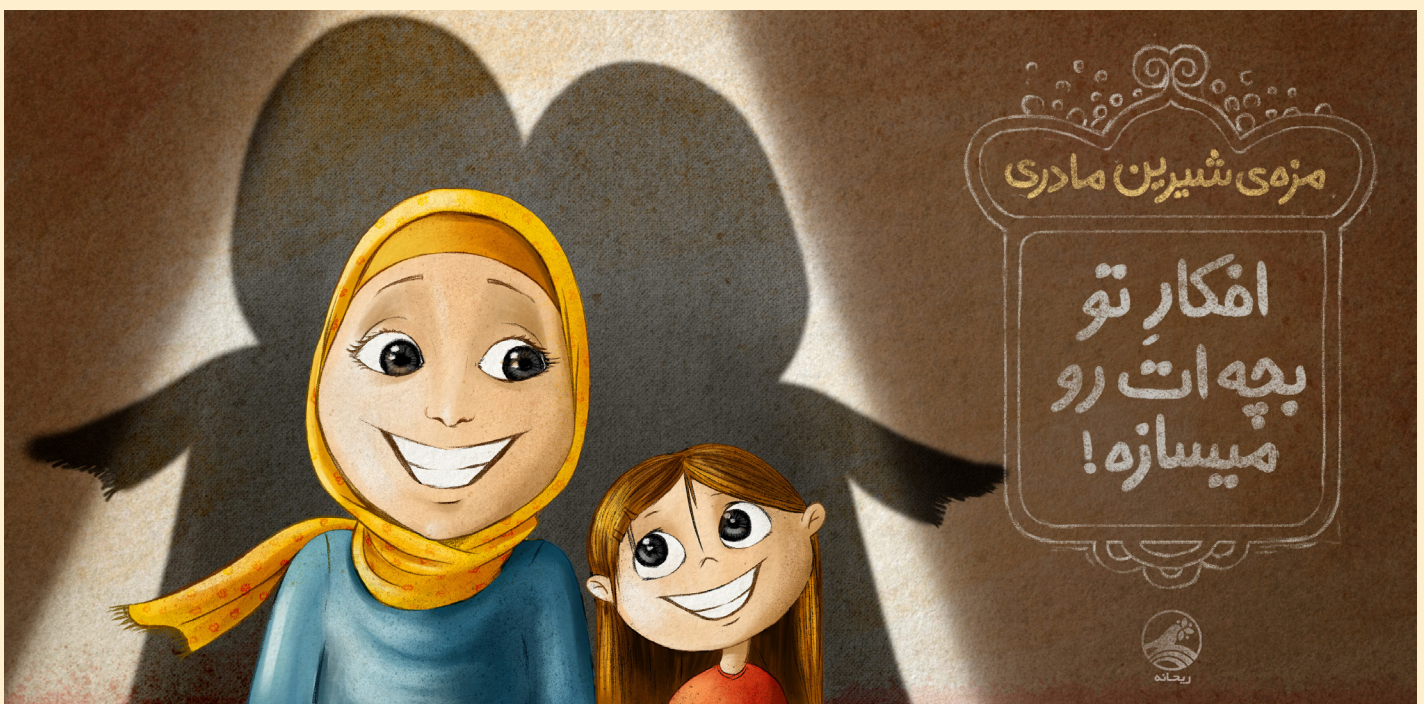
روز مادر و جایگاه زن در اجتماع

روز مادر، روزی است که به پاس زحمات و فداکاری‌های مادران و زنان در جامعه، گرمی داشته می‌شود. این روز به ما یادآوری می‌کند که مادران، به عنوان ستون‌های خانواده و جامعه، نقش بسیار مهمی در تربیت نسل‌های آینده دارند. آن‌ها با عشق و فداکاری، ارزش‌ها و اصول اخلاقی را به فرزندان خود منتقل می‌کنند و به آن‌ها یاد می‌دهند که چگونه در جامعه‌ای عادلانه و مهربان زندگی کنند.

زنان، به عنوان نیمی از جمعیت جهان، در تمامی عرصه‌های زندگی، از خانه تا جامعه، نقش‌های متنوع و مهمی ایفا می‌کنند. آن‌ها نه تنها به عنوان مادران، بلکه به عنوان همسران، خواهران و دختران، در شکل‌گیری فرهنگ و ارزش‌های اجتماعی تأثیرگذار هستند. زنان در عرصه‌های مختلف، از جمله آموزش، بهداشت، هنر و علم، به پیشرفت جامعه کمک می‌کنند و با تلاش‌های خود، دنیای بهتری را برای نسل‌های آینده می‌سازند.

از منظر مذهبی، در بسیاری از ادیان، به ویژه در دین اسلام، مقام و منزلت زن و مادر بسیار بالا است. در قرآن کریم، خداوند به صراحت به اهمیت مادر اشاره کرده و فرموده است: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ» (لقمان: ۱۴) که به ما یادآوری می‌کند که احترام به والدین، به ویژه مادر، از واجبات است. همچنین در احادیث پیامبر اسلام (ص)، آمده است که «بهشت زیر پای مادران است»، که نشان‌دهنده مقام والای مادر در دین اسلام است.

مادران نه تنها در تربیت فرزندان نقش دارند، بلکه به عنوان الگوهای اخلاقی و اجتماعی نیز شناخته می‌شوند. آن‌ها با عشق و فداکاری، ارزش‌های انسانی را به نسل‌های آینده منتقل می‌کنند و به آن‌ها یاد می‌دهند که چگونه در جامعه‌ای عادلانه و مهربان زندگی کنند. این نقش مادران در شکل‌گیری شخصیت و رفتار فرزندان، تأثیر عمیقی بر آینده جامعه دارد.

مادر است که فرهنگ و معرفت و ویژگی‌های اخلاقی یک جامعه را با جسم خود، با روح خود و با رفتار خود، دانسته و ندانسته به فرزند منتقل می‌کند.

شهر انقلاب

با این حال، هنوز هم چالش‌هایی وجود دارد که زنان با آن‌ها مواجه هستند. نابرابری‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی می‌تواند مانع از پیشرفت آن‌ها شود. بنابراین، در روز مادر، باید به این نکته توجه کنیم که حمایت از حقوق زنان و ترویج برابری جنسیتی، نه تنها به نفع زنان، بلکه به نفع کل جامعه است. ما باید به عنوان یک جامعه، به ترویج فرصت‌های برابر برای زنان و مردان بپردازیم و به آن‌ها این امکان را بدهیم که به پتانسیل‌های خود دست یابند.

زنان در تاریخ نیز همواره نقش‌های مهمی ایفا کرده‌اند. از شخصیت‌های تاریخی مانند خدیجه (س) و فاطمه الزهرا (س) که به عنوان الگوهای فداکاری و ایثار شناخته می‌شوند، تا زنان معاصر که در عرصه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی و اقتصادی به موفقیت‌های چشمگیری دست یافته‌اند. این زنان با تلاش و پشتکار خود، نشان داده‌اند که می‌توانند در هر زمینه‌ای پیشرو باشند و به تغییرات مثبت در جامعه کمک کنند.

در دنیای امروز، زنان در بسیاری از کشورها به عنوان رهبران و تصمیم‌گیرندگان در عرصه‌های مختلف شناخته می‌شوند. آن‌ها در سیاست،

اقتصاد، علم و فناوری، و هنر به موفقیت‌های بزرگی دست یافته‌اند و به عنوان نمادهای قدرت و اراده شناخته می‌شوند. این پیشرفت‌ها نشان‌دهنده این است که اگر به زنان فرصت داده شود، می‌توانند به تغییرات مثبت و سازنده در جامعه کمک کنند.

در نهایت، روز مادر فرصتی است برای تجلیل از عشق و فداکاری مادران و همچنین ترویج آگاهی درباره اهمیت جایگاه زنان در جامعه. بیایید با هم تلاش کنیم تا دنیایی بسازیم که در آن همه زنان بتوانند به پتانسیل‌های خود دست یابند و در جامعه به طور برابر مشارکت کنند. با احترام به آموزه‌های مذهبی و ارزش‌های انسانی، می‌توانیم به یک جامعه‌ی عادلانه‌تر و مهربان‌تر دست یابیم. بیایید در این روز خاص، با محبت و احترام به مادران و زنان جامعه‌مان، به آن‌ها نشان دهیم که چقدر برای ما ارزشمند هستند.

عظمت مادری

روز ولادت فاطمه‌ی زهرا (علیها السلام) را روز زن و روز مادر نام‌گذاری کرده‌اند؛ میشد گفت روز رهبری‌ها و روز والاترین انسان، اشکالی نداشت؛ اما امروز نیاز جامعه‌ی ما به این است که بدانند مادری یعنی چه؟ زن خانه بودن و کدبانو بودن یعنی چه؟ فاطمه‌ی زهرا با آن مقام و عظمت، یک خانم خانه‌دار است؛ یکی از شئون همین عظمت عبارت است از همسر بودن یا مادر بودن و خانه‌داری کردن. (مهرتقایی | ۱۳۹۵/۱۲/۱۹ | سوره‌ها)

در کلیساهای خانگی چه می‌گذرد؟

چند سالی است که کلیساهایی در ایران راه اندازی شده‌اند به نام کلیسای خانگی؛ این کلیساها در جریان مخالف با کلیساهای رسمی در ایران فعالیت می‌کنند و با تبلیغات غیر واقعی و استفاده از حربه‌های جنسی، سعی دارند جوانان ایرانی را جذب کنند.

اما کلیسای خانگی چی هست را به طور کامل توضیح می‌دهیم؛ مبشران مسیحی از دیرباز در قالب‌های متنوعی اقدام به تبلیغ می‌کردند. یکی از فعالیت‌های تبلیغی حضوری مسیحیت تبلیغی محافل محرمانه‌ای است که از آن به عنوان کلیساهای خانگی یاد می‌شود.

در واقع کلیساهای خانگی، منازل هستند که مبلغان مسیحی و یا افراد تازه جذب شده، مالکیت و یا اجاره‌ی آن‌ها را در اختیار دارند و به صورت مخفیانه و زیرزمینی، مشغول تبلیغ مسیحیت صهیونیستی و گمراه کردن جوانان کم‌اطلاع و لی‌جویای جذابیت معنوی هستند. این محافل عمدتاً شاهد مراجعه‌ی جوانان تازه جذب شده هستند که موقعیت بسیار خوبی را برای میسیونرها یا همان مبلغان حرفه‌ای پدید می‌آورد که از این جوان یک مهره‌ی سرسپرده بسازند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد این مجامع زیرزمینی نسبت به کلیساهای ساختمانی، مزیت‌هایی دارند که برخی از آن‌ها را می‌توان این‌گونه شمرد:

جذابیت‌های کاذب کلیسای خانگی / شکل خصوصی و محرمانه‌ی جلسات / کم‌هزینه بودن کلیسای خانگی / حمایت‌های مالی بیشتر / عدم نیاز به مکان مشخص در کشور ما نیز، این پدیده در حال رشد است و به گفته‌ی منابع آگاه، بیشترین آمار در خصوص کلیساهای خانگی مربوط به شهرهای تهران، کرج و رشت است و طبق گزارش‌های مردمی در شهرهای مذهبی مثل قم و مشهد هم تعدادی کلیسای خانگی دیده شده است.

در ابتدا، افشاگری‌ها علیه این کلیساها با انکار جریان ماهواره‌ای حامی آنها مواجه شد اما با وخیم شدن فساد اخلاقی در آنها و افزایش اعتراضات فریب خوردگان، حتی این شبکه‌ها هم مجبور به انتقاد از این کلیساها شده‌اند.

با توجه به این موضوع که در ایران اسلامی، مسیحیان دارای کلیسا هستند این سوال مطرح می‌شود که چرا این کلیساهای خانگی به صورت مخفیانه و زیرزمینی فعالیت می‌کنند.

در واقع امروزه ترویج فساد و بی‌بند و باری و هوس رانی مبلغان تبشیری در کلیساهای خانگی و استفاده‌ی ابزاری از شراب، موسیقی و فحشا در جهت جذب افراد، به جایی رسیده است که علاوه بر جریان ماهواره‌ای کلیساهای رسمی نیز، آنان را تکفیر کرده‌اند.

اعترافات برخی فعالان کلیساهای خانگی تبشیری هم مؤید این ادعاست که این اماکن که نام کلیسا را بر خود نهاده‌اند، نه تنها مکانی برای عبادت نیستند، بلکه به مکانی برای ترویج موضوعات غیراخلاقی و اعمال خلاف عرف و مذهب و مقابله با نظام جمهوری اسلامی ایران تبدیل شده‌اند و برخلاف کلیساهای رسمی که خود را در مسائل سیاسی دخیل نمی‌کنند، کلیساهای خانگی شدیداً سیاسی شده و به سوی خشونت‌گرایی حرکت می‌کنند.

از خون دل تا لعل: سرگذشت پیروزی در کتابی مستند و پر از حکمت

معرفی کتاب خون دلی که لعل شد

کتاب خون دلی که لعل شد، کتابی است که خیلی روان و زیبا زندان‌های دوران قبل از انقلاب را به تصویر می‌کشد و به بخش‌های مهمی از زندگی رهبر عزیزمان حضرت آیت الله خامنه‌ای (مدظله العالی)، اشاره می‌کند. به همین دلیل تصمیم گرفتم این کتاب پربار را به شما عزیزان معرفی کنم. این کتاب توسط رهبر عزیزمان به زبان عربی به چاپ رسیده است و سپس به قلم «دکتر محمد علی آذرشب» گردآوری و به وسیله «محمدحسین باتمان غلیج» به فارسی بازگردانی شده است. این کتاب ترجمه‌ی فارسی کتاب «إن مع الصبر نصرًا» است.

از ویژگی‌های بارز نگارشی کتاب به دوری اطناب است؛ نویسنده از آوردن مطالب غیرمفید خودداری کرده‌اند و خواننده هرآنچه می‌خواند، مطالبی است که به نحوی نکته‌ای را آشکار می‌سازد و باقی سرگذشت نامه را پیش می‌برد. توصیفات در این اثر، با دقت و ظرافتی مثال‌زدنی به رشته‌ی تحریر درآمده‌اند و تصویر جامعی از فضایی که رهبر معظم انقلاب و دیگر هم‌رزمان پاکبازشان در آن به مبارزه مشغول بودند را به مخاطب نشان می‌دهد.

با وجود این که کتاب "خون دلی که لعل شد"، عمدتاً به دوران تبعید و اسارت‌های رهبر فرزانه‌ی انقلاب پرداخته، اما جزییات دلپذیر و روشنگری از افکار و سیره‌ی آن حضرت در امور زندگانی را نیز به همراه دارد.

بیان حکمت‌ها، درس‌ها و عبرت‌هایی است که به فراخور بحث‌های کتاب بیان شده است می‌تواند چراغ راهی برای آشنایی ما مخاطبان کتاب با فجایع رژیم منحوس پهلوی، و همچنین سختی‌ها، مرارت‌ها و رنج‌های مبارزان و در مقابل پایمردی‌ها، مقاومت‌ها، خلوص و ایمان انقلابیون باشد. این کتاب دارای پانزده فصل است.

به نظر نکته‌جالب در این کتاب نام زیبا و پرگوهر آن است. زیرا اسم این کتاب دربردارنده موضوع و محتوای آن می‌باشد و از سال‌های سخت مبارزه و خون‌دل‌خوردن‌های آن، تا سال‌های خوب شیرین پیروزی و به‌ثمر نشستن آن همه عذاب، درد و شکنجه را حکایت می‌کند. به معنای واقعی کلمه لعل شدن سال‌های مبارزه مشاهده می‌شود و حالا انقلاب اسلامی، مانند گوهری در بین جهان می‌درخشد و الگویی برای دیگر کشورهای مظلوم جهان است؛ این کتاب با قلمی زیبا و نثری روان، به شرح دوران طلبگی و اسارت و شروع انقلاب تا پیروزی آن می‌پردازد.

هنگام مطالعه کتاب مخاطب با راوی هنرمند، همراه می‌شود؛ با شادی‌ها و غم‌های او، با اضطراب‌ها و هیجان‌ها، با دردها و بیماری‌ها و خلاصه با همه‌ی حالات او هم‌ذات‌پنداری می‌کند. گاهی می‌خندد و گاهی می‌گرید و گاهی با ترس و هیجان منتظر خواندن بقیه‌ی داستان است.

خواننده‌ی کتاب با یک روایت مستند و از نزدیک با بخش مهمی از تاریخ معاصر و فجایع رژیم منحوس پهلوی آشنا می‌گردد و همچنین از سختی‌ها و رنج‌های مبارزان و خلوص و ایمان ایشان مطلع می‌گردد.

کتاب، اگرچه که شبیه کتاب خاطرات و داستان است اما سرشار است از حکمت‌ها، درس‌ها و عبرت‌ها. به تناسب هر واقعه و حادثه، درس‌ها و عبرت‌های مرتبط برای مخاطب شرح داده می‌شود و از این رو میتوان کتاب، را حکمت‌نامه دانست که درس زندگی به جوانان می‌دهد. درس توکل و توسل، دینداری، صبر، مقاومت و ایستادگی، شجاعت، زهد و دنیاگریزی، پرهیز از تجمل، همسررداری و عشق به خانواده، دلسوزی برای مردم، هوشمندی در برخورد با سختی‌ها، مدیریت بحران، کار تشکیلاتی، مطالعه و علم‌دوستی و ... مخاطب با خواندن کتاب پی خواهد برد که با صبر و استقامت همه‌ی اهداف مهم و بلند، دست‌یافتنی خواهد بود.

زمانه‌ای که ملت شریف ایران تا نزدیکی‌های ستیغ کوه پیشرفت بالا رفته است و اندکی صبر و مقاومت و پایداری لازم دارد که به قله‌ی پیشرفت مادی و معنوی برسد و الگویی برای جهانیان گردد.

در تمام زندگی مبارزاتی خود، همواره هر دو خط «مقاومت» و «روشنگری» را با هم ادامه دادم و معتقدم این دو را کاملاً با هم درآمیختم.

آشنایی مخاطب با افراد متعددی از قهرمانان و افراد مؤثر در تاریخ معاصر و انقلاب اسلامی از دیگر فواید خواندن این کتاب می‌باشد.

همچنین در این کتاب، معلوم می‌گردد که چگونه خداوند مهربان با دست هدایت خود، یکی از رهبران بزرگ تاریخ اسلام و ایران را از دل حوادث و اتفاقات گذر میدهد و با امتحانهای متعدد او را برای بر عهده گرفتن مسئولیت سنگین راهبری انقلاب جهانی اسلامی، آماده می‌کند.

سید حسن نصرالله در رابطه با کتاب خون دلی که لعل شد می‌فرماید: این کتاب زمانی که به دستم رسید، از شوق تمام آن را یکجا همان شب خواندم. این کتاب می‌تواند علاقمندان به دوران پیش از انقلاب و خصوصاً جوانان را اغنا کند.

نگاهی به عبرت برجام به روایت محمدجواد ظریف

محمد محمدی

اعتراف ظریف از پوچی برجام در نامه‌اش به موگرینی

داستان نامه ظریف به فدریکا موگرینی و شکایت از بدعهدی‌های غرب

برجام که در ۲۶ دی ۱۳۹۴ به‌طور رسمی میان ایران و گروه ۵+۱ (آلمان و پنج کشور دائمی شورای امنیت سازمان ملل) به اجرا رسید و قرار بود نقطه عطفی در سیاست خارجه ایران باشد. اما در واقعیت چه شد؟ طبق گزارشی که محمدجواد ظریف به مجلس شورای اسلامی ارائه کرد، قرار بود تمامی تحریم‌های اقتصادی، مالی و تجاری که به بهانه برنامه هسته‌ای ایران وضع شده بودند لغو شود، از جمله تحریم‌های نفتی، گازی، پتروشیمی، تجاری، بیمه و حمل‌ونقل، که آن را یکی از دستاوردهای برجام عنوان کرد. همچنین به گفته وی، قرار بود برجام باعث بازگشت بدون قید و شرط اموال و وجوه مسدود شده ایران

در مؤسسات مالی خارجی شود، که پیش از این به دلیل تحریم‌ها مسدود بودند. ظریف در ادامه به تغییر رویکرد شورای امنیت سازمان ملل اشاره کرد بطوریکه قرار بود قطعنامه ۲۲۳۱، رویکرد شورا نسبت به ایران و برنامه هسته‌ای آن را تغییر داده و دیگر ایران را تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌الملل نداند. یکی دیگر از دستاوردهای برجام به گفته وزیر امور خارجه وقت، دریافت مجوز خرید هواپیماهای مسافربری و بازسازی ناوگان هوایی کشور است که قرار بود پس از سه دهه ممنوعیت، امکان‌پذیر شود و به

گفته وی این موضوع به ارتقاء ایمنی پروازها و بهبود حمل‌ونقل هوایی در کشور کمک کند. اما این وعده‌ها چقدر عملی شدند؟

در تاریخ ۱۲ شهریور ۱۳۹۵، محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه وقت ایران، نامه‌ای به فدریکا موگرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و هماهنگ‌کننده اصلی برجام، ارسال کرد. در این نامه، ظریف به صراحت به مشکلات جدی در زمینه اجرای توافق هسته‌ای برجام اشاره می‌کند و موارد متعددی از نقض تعهدات طرف‌های مقابل را برجسته می‌سازد. نامه ظریف که بازتابی از نارضایتی‌ها و نگرانی‌های موجود در ایران در خصوص عدم تحقق وعده‌های اقتصادی برجام است، به‌طور گسترده‌ای تأکید دارد بر چالش‌های اجرایی این توافق و نقض‌های متعدد توسط ایالات متحده و کشورهای اروپایی.

ظریف به موگرینی چه گفت؟

ظریف در نامه‌ای که به‌صورت رسمی به موگرینی ارسال کرد، به وضوح اشاره می‌کند که با وجود آنکه ایران به طور کامل به تعهدات خود در برجام عمل کرده است، طرف‌های مقابل به ویژه ایالات متحده و برخی کشورهای اروپایی، به هیچ وجه به تعهدات خود عمل نکرده‌اند. او تأکید می‌کند که «مردم ایران هیچ بهره‌ای از برجام نبرده‌اند» و این امر به‌ویژه از بعد اقتصادی و تجاری مشهود است. این اعتراض زمانی رخ داد که در ایران تبلیغات گسترده‌ای از موفقیت‌های اقتصادی و سیاسی برجام در

جریان بود، اما ظریف به صراحت به مشکلات و چالش‌های عملی این توافق و بدعهدی‌های طرف مقابل اشاره کرد. به خصوص، از آنجا که بسیاری

از تعهدات اقتصادی و تجاری به ویژه در حوزه رفع تحریم‌ها هنوز عملی نشده بودند، این نامه به نوعی به حقیقت تلخ برجام اشاره می‌کند، که البته این حقیقت، از زبان خود محمدجواد ظریف بیان شده است.

مقدمه: ناامیدی از اجرای تعهدات طرف مقابل

در ابتدا ظریف با لحنی گلایه‌آمیز و انتقادی، از تأخیر در اجرای تعهدات طرف مقابل سخن می‌گوید. او به ویژه به ایالات متحده اشاره کرده و یادآور می‌شود که نزدیک به هشت ماه

پس از اجرایی شدن برجام، بسیاری از تعهدات اصلی این کشورها خصوصاً در زمینه رفع تحریم‌ها هنوز اجرا نشده است. این تأخیرها و حتی اقدامات مغایر با تعهدات رسمی، نشان‌دهنده عدم تمایل جدی یا آمادگی طرف مقابل برای اجرای کامل برجام است. ظریف همچنین به فشارهای پشت پرده و تهدیدهای آشکار علیه تعامل با ایران اشاره می‌کند که نشان می‌دهد طرف‌های غربی، به‌ویژه ایالات متحده، از اعمال فشار سیاسی برای جلوگیری از عادی‌سازی روابط اقتصادی با ایران دست برنداشته‌اند.

پایبندی یک‌طرفه ایران: یک دستاورد یا سراب؟

یکی از نکات مهمی که ظریف در نامه خود به آن اشاره می‌کند، تأکید بر پایبندی کامل و حتی فراتر از تعهدات ایران طبق برجام است. او می‌گوید که ایران نه تنها به تعهدات خود وفادار بوده، بلکه در برخی زمینه‌ها حتی بیش از آنچه که از ایران خواسته شده عمل کرده است. با این حال، او به وضوح اعلام می‌کند که «خویشتن‌داری، صبر و التزام یک‌طرفه» ایران به بهبود وضعیت منجر نشده است و در نتیجه، مردم ایران هیچ بهره اقتصادی ملموسی از برجام نبرده‌اند. این موضوع سبب نارضایتی عمومی از وضعیت موجود و احساس شکست در تحقق وعده‌های اقتصادی برجام شده است.

نقض صریح برجام توسط آمریکا و اروپا

ظریف در نامه خود به فدریکا موگرینی، با جزئیات و مستندات دقیق به نقض‌های متعدد برجام توسط آمریکا و کشورهای اروپایی اشاره کرده است. این نقض‌ها نشان‌دهنده بدعهدی طرف مقابل و اجرای ناتمام تعهدات برجامی است. در اینجا به چند نمونه از این نقض‌ها پرداخته می‌شود که در متن نامه مطرح شده است:

۱. فروش هواپیما به ایران:

یکی از مواردی که ظریف به‌طور خاص در نامه خود به آن اشاره می‌کند، خودداری ایالات متحده از صدور مجوز برای فروش هواپیماهای مسافری به ایران است. او با صراحت می‌نویسد: "از آنجا که ایران به‌طور کامل به تعهدات خود عمل کرده است، اما ایالات متحده همچنان از صدور مجوزهای لازم برای شرکت‌های ایرباس و بوئینگ خودداری می‌کند، این موضوع عملاً نقض تعهدات برجام از سوی آمریکا است." او در

ادامه تأکید می‌کند که این تأخیرها به وضوح نشان‌دهنده کارشکنی آمریکا در اجرای توافق است و می‌افزاید: "حتی اقدام اخیر دفتر کنترل دارایی‌های خارجی (اوفک) در ممنوعیت اشتراک گذاری کدهای

پروازی با شرکت‌های غیرآمریکایی نمونه‌ای دیگر از نقض صریح تعهدات آمریکا است." این نقل قول از نامه نشان‌دهنده نارضایتی از بی‌عملی طرف‌های غربی به‌ویژه آمریکا در تحقق وعده‌های اقتصادی برجام است.

۲. مسائل بانکی و مالی:

ظریف در ادامه به مشکلات بانکی پس از اجرای برجام اشاره کرده و

می‌نویسد: "تلاش‌های ایران برای بازگشت به سیستم مالی جهانی با موانع جدی روبه‌رو شده است. بانک‌های ایرانی به دلیل تحریم‌های پنهان و پیچیدگی‌های قانونی هنوز نتوانسته‌اند به منابع مالی خود دسترسی پیدا کنند." او ادامه می‌دهد: "این وضعیت به‌وضوح نقض تعهدات ایالات متحده است که بر اساس برجام موظف به تسهیل دسترسی ایران به منابع مالی و تعامل با بانک‌های بین‌المللی بوده است." ظریف از تعلل در اجرای تعهدات اقتصادی برجام توسط ایالات متحده در بخش مالی و بانکی شکایت می‌کند.

۳. قانون لغو روادید آمریکا:

ظریف به قانون جدید ایالات متحده در خصوص لغو روادید اشاره می‌کند و تأکید می‌کند که:

"بر اساس قانون جدید آمریکا، اتباع کشورهای خاصی که به ایران سفر کرده‌اند، نمی‌توانند از برنامه لغو روادید برای سفر به ایالات متحده بهره‌مند شوند." او ادامه می‌دهد: "این قانون، که پس از اجرایی شدن برجام تصویب شده، صراحتاً با تعهدات ایالات متحده طبق برجام در تضاد است، زیرا طبق توافق هسته‌ای، آمریکا موظف است از ایجاد محدودیت‌های غیرضروری برای تعاملات اقتصادی و تجاری با ایران خودداری کند." ظریف بر تعهدات آمریکا در قبال برجام و نقض آن به‌وسیله قوانین جدید تأکید می‌کند و می‌گوید که این اقدام عملاً

مانعی جدید برای روابط تجاری و اقتصادی ایران با سایر کشورها ایجاد کرده است. جالب آنکه قانون لغو روادید پس از اجرایی شدن برجام ایجاد شده است.

۴. وضع مجدد تحریم‌ها:

یکی از مواردی که ظریف به‌طور صریح در نامه خود به آن اشاره کرده، فرمان اجرایی جدید ایالات متحده (فرمان ۱۳۷۱۶) است که برخی از تحریم‌های لغو شده را مجدداً برقرار کرده است. ظریف با ذکر این فرمان در نامه خود می‌نویسد: "فرمان اجرایی جدید ایالات متحده که برخی تحریم‌های لغو شده را مجدداً برقرار کرده است، نقض صریح برجام از سوی ایالات متحده است." او در ادامه می‌افزاید: "این اقدام نه تنها در تضاد با تعهدات آمریکا طبق برجام است، بلکه موجب زیر سؤال بردن اعتبار

این توافق بین‌المللی می‌شود." او تأکید دارد که بازگشت تحریم‌ها توسط ایالات متحده نه تنها برجام را تضعیف کرده بلکه به عنوان یک سیگنال منفی به سایر کشورها ارسال می‌کند که توافقات بین‌المللی ممکن است تحت تأثیر تصمیمات یکجانبه و بی‌اعتمادی قرار گیرد.

۵. محدودیت‌های اتحادیه اروپا:

ظریف به محدودیت‌های جدید اتحادیه اروپا در صادرات اقلام با کاربری دوگانه به ایران اشاره می‌کند و تأکید می‌کند: "اتحادیه اروپا که به‌طور رسمی موظف بود پس از اجرای برجام از اعمال محدودیت‌های جدید در صادرات اقلام با کاربرد دوگانه به ایران خودداری کند، در عمل محدودیت‌های جدیدی را اعمال کرده است." او این محدودیت‌ها را نقض آشکار تعهدات اتحادیه اروپا در چارچوب برجام می‌داند و می‌گوید: "این اقدامات نه تنها با تعهدات برجامی اتحادیه اروپا مغایرت دارد، بلکه عملاً مانع از توسعه تجارت و فناوری‌های پیشرفته در ایران شده است." او به‌طور روشن به نقض برجام از سوی اتحادیه اروپا در حوزه صادرات کالاهای دوگانه اشاره کرده و آن را نوعی بدعهدی در اجرای تعهدات برجامی ارزیابی می‌کند.

برجام؛ توافقی شکننده و بی‌نتیجه؟

نامه محمدجواد ظریف به فدریکا موگرینی نه تنها شکایتی از نقض برجام توسط طرف‌های غربی است، بلکه به‌نوعی به یک سند و اعتراف تلخ برای او تبدیل می‌شود. در این نامه، ظریف صراحتاً بیان می‌کند که علی‌رغم پایبندی ایران به تعهدات خود، برجام نتوانسته برای مردم ایران نتایج اقتصادی ملموس و قابل توجهی به ارمغان آورد. این اعتراف، به‌ویژه پس از سال‌ها دفاع از توافق هسته‌ای، نشان می‌دهد که برجام به یک توافق شکننده و یک‌طرفه تبدیل شده است. این نامه می‌تواند به‌عنوان سندی تاریخی

برای تحلیل نتایج برجام و نقض تعهدات طرف‌های غربی استفاده شود و بر اهمیت دقت در مطالعات و تضمین‌های کافی برای هر توافقی تأکید دارد.

تناقض‌ها و چالش‌های برجام از نگاه ظریف

محمدجواد ظریف در ارزیابی‌های خود از برجام همواره بر رفع تحریم‌ها و کاهش تنش‌ها تأکید کرده است، اما در نامه‌ای به فدریکا موگرینی، اذعان کرده که مردم ایران هیچ بهره‌ای از این توافق نبرده‌اند. او به تأخیرها و کارشکنی‌های ایالات متحده در

زمینه‌های بانکی و اقتصادی اشاره کرده و تأکید می‌کند که تحریم‌ها همچنان پابرجا هستند. علاوه بر این، در حالی که ظریف بر دستاوردهای نسبی اقتصادی برجام اشاره می‌کند، در نامه‌اش تأکید کرده که مردم ایران از مزایای اقتصادی آن بهره‌مند نشده‌اند. وی همچنین مدعی است که ایران می‌تواند از تجربیات برجام برای بهبود روندهای دیپلماتیک بهره‌برد، اما در عین حال از بدعهدی‌های طرف‌های مقابل انتقاد کرده و نشان می‌دهد که این تجربه بیشتر مشکلات ایران را تشدید کرده است.

در مجموع، نامه محمدجواد ظریف به فدریکا موگرینی به‌وضوح در تعارض با بسیاری از ادعاهای او در دفاع از برجام است. این نامه بیشتر بر چالش‌ها و نقض‌های برجام از سوی ایالات متحده و کشورهای اروپایی تأکید دارد و نشان می‌دهد که برجام در عمل نتایج مطلوبی برای ایران نداشته است. از این رو، این

تناقض‌ها بیانگر این است که مواضع ظریف در دفاع از برجام، در بسیاری از موارد با واقعیت‌های اجرایی این توافق همخوانی ندارد و نشان می‌دهد که برجام نه تنها نتوانسته به اهداف اقتصادی و دیپلماتیک ایران دست یابد، بلکه از نظر اجرای تعهدات طرف‌های مقابل نیز با مشکلات جدی روبه‌رو بوده است.

اعتراف ظریف به اشتباهات فاحش در برجام

محمدجواد ظریف، وزیر خارجه اسبق ایران، در گفت‌وگوی آنلاین سال ۱۴۰۰ خود به اشتباهات فاحش تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در تنظیم برجام اعتراف کرد. او به‌ویژه از بی‌اطلاعی خود از وجود واژه «تعلیق» در توافق خبر داد، در حالی که این کلمه در ضمیمه برجام ذکر شده بود. ظریف ادعا کرد که به کسانی که گفته بودند برجام را نخوانده، دروغ گفته‌اند، اما بررسی‌ها نشان داد که او تنها متن ۱۸ صفحه‌ای برجام را مطالعه کرده و از ۹۲ صفحه ضمیمه بی‌خبر بوده است. این اعتراف‌ها، که شش سال پس از امضای برجام مطرح شد، با واکنش‌های منفی و انتقاد از بی‌دقتی و عجولانه بودن مذاکرات روبرو شد و منتقدین معتقدند که اشتباهات تیم مذاکره‌کننده به نتایج فاجعه‌باری منجر شده که منافع ملی و فشارهای اقتصادی را افزایش داده است.

کتابی که از آن گفته نمی‌شود

نامه محمدجواد ظریف به فدریکا موگرینی در کتاب «نامه به دبیرکل ملل متحد» منتشر شده است، کتابی که حاوی ترجمه نامه‌هایی است که محمدجواد ظریف در طول دوران مسئولیت خود نوشته است. این کتاب، علاوه بر ارائه محتوای اصلی این نامه‌ها، شامل اسناد و مستندات زیادی است که به نحوی بر اشتباهات ظریف

در مدیریت دیپلماسی هسته‌ای و نقض‌های متعدد برجام توسط طرف‌های غربی اشاره دارد. با وجود اهمیت این اسناد، ظریف هرگز به این کتاب اشاره نمی‌کند و آن را به‌نوعی سانسور کرده است. این در حالی است که محتویات کتاب می‌توانست برای تحلیل دقیق‌تر و

شفاف‌تر سیاست‌های خارجی ایران در این دوره مفید باشد.

آیا این تجربه تلخ باید تکرار شود؟

با وجود تمامی تجربیات تلخ و اشتباهات فاحش برجام که خود محمدجواد ظریف نیز به آنها اعتراف کرده است، همچنان عده‌ای در داخل کشور به دنبال ادامه مذاکرات و توافقات جدید هستند. گویی تمامی این درس‌های تلخ و نتایج ناگوار که برجام برای ایران به همراه داشت، به فراموشی سپرده شده و برخی همچنان در پی تکرار اشتباهات گذشته هستند. این رویکرد نشان‌دهنده نادیده گرفتن واقعیت‌ها و تکرار تجربیات شکست‌خورده است، در حالی که ملت ایران از تبعات این سیاست‌ها رنج می‌برد.

شناسنامه نشریه

هفته‌نامه فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی دانشجویی عهد

سال: چهاردهم

شماره: ۱۷۹

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۰/۲۸

شماره مجوز: ۳۴۵/ک ن ش

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز

مدیر مسئول: فائزه ریاحی

سرمدیر: فائزه ریاحی

هیات تحریریه: آرزو آشتاب، شهلا آزاده، رقیه

علیزاده، فریبا جاویدی، مائده قوهستانی، محمد

محمدی

ویراستار: شهربانو رئیسی

امروز کار اساسی، کار مهم برای دستگاه‌های تبلیغاتی ما، برای دستگاه‌های فرهنگی ما، تبلیغات ما، وزارت ارشاد ما، صدا و سیما ما، فعالان فضای مجازی این است:

پرده توهّم اقتدار دشمن را بشکنید و پاره کنید

نگذارید تبلیغات دشمن بر روی افکار عمومی اثر کند.

